

at de hverken kunde ses af Modstanderne paa Frastrand eller kunde beskydes, uden at man vilde rykke ind mod dem paa saa nært Hold, at Infanteriilden fra de omgivende Skyttegrave blev aldeles knusende for dem. Undersøger man alle de øvrige Forhold, ser man ogsaa, at Naturen havde givet saa Meget, at det havde mindre Betydning, om Kunstene traadte til med de fineste og bedste Midler. Man ser endvidere, at Modstanderne have staaet under de allerugunstigste Forhold paa Grund af den lange Operationslinie, paa Grund af den store Fjernhed fra Udgangspunkterne og paa Grund af de aldeles forfærdelige flette Kommunikationsmidler. I Oktober Maaned indtraadte et saadant Regnveir, at den større Del af Veiene ikke bleve Andet end en forfærdelig Vælde af Lerdynd, saa at de russiske Tropper derved endog stillebes saaledes, at, selv om de havde haft de forskellige Midler til Angreb, havde det været umuligt at kunne føre dem frem. — Endelig maa man se hen til en Ting endnu, nemlig at det russiske Angreb overhovedet ikke var ledet med den sikke No, som til Exempel Angrebene paa Meh, Straßbourg og Paris vare udførte med. Dersom man vilde sikkre os her foran Kjøbenhavn saadanne Forhold: en saadan Natur og Sandsynlighed for en Modstander, der vilde møde saa blottet for det Nødvendige og vilde føre sine Angreb paa en saadan Maade, ja, saa mine Herrer, saa tror jeg, at Feltforstandninger, som man gav os 6 Ugers uforstyrret No til at fuldføre, ogsaa kunde gjøre nogen Nytte her. Den danske Hær har vist, at den kan kæmpe med Mod og Udholdenhed i Feltforstandninger, hvor man til Forsvar af en nogenlunde kort Linie har troet at kunne anlægge dem. Kampen ved Dybbøl vidner i den Henseende tilstrækkeligt om, at Hæren kan føre en Kamp bag Feltforstandninger. Men lad os være ærlige og erindre een Ting endnu, og det er, at, dersom Regjeringen, Rigsdagen og Befolkningen i sin Tid havde fulgt det Raad, efterkommet det Forlangende, som der var stillet fra de militære Myndigheder om en fast, permanent Befæstning paa Dybbøl, havde efter al Sandsynlighed Dybbøl ikke været falden, inden Baabenstilstanden blev sluttet; saa var Als ikke blevet taget, og efter al Sandsynlighed havde saa Dannebrog endnu valet baade paa Dybbøl og paa Als. Mine Herrer! Lad os ikke skabe os Illusioner (Stemmer: Hør! Hør!) (Munterhed). Det er fuldkommen rigtigt; gid de Herrer vilde efterkomme det, som de nu sige Hør! til. Lad os ikke skabe os nogen- som helst Illusioner, lad os ikke tro, at vort flade, overfluelige Terrain her foran Kjøbenhavn, hvor der ingen Terrainaffnit er, som deler den udstrakte Befæstningslinie, hvor der i taktisk Henseende af Naturen er givet saa overordentlig Lidt, at dette paa nogen Maade kan sammenlignes med det af Naturen i taktisk Henseende saa stærkt begunstigede

Terrain foran Plezna, og lad os ikke hengive os til den Illusion, at, naar vi overhovedet tro paa Muligheden af et Angreb paa Kjøbenhavn, dette da vil ske af en Fjende, uden at han møder med Dydighed til at gennemføre det og udrustet med alle de Midler, som den nyere Krigskunst byder. Derfor er det, jeg overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds udtalte, at en Feltbefæstning, opkastet i sidste Dieblik foran Kjøbenhavn, til hvilken Hæren efter et Medslag bliver nødsaget til at trække sig tilbage, ikke bliver Andet end en Kapitulationsstilling, og at den Logiske Konsekvens af den Erkendelse, at man overhovedet kan komme til at laas foran Kjøbenhavn, uden Raade og Barmhertighed bliver den, at man sørger for, at Befæstningerne blive saaledes, at de virkelig kunne gjøre fuld Nytte, at Befæstningerne derfor, medens det er Tid, gjøres af en saadan Bestaffenhed, at der gennem Kunstene gives Erstatning for, hvad Naturen mangler, og hvad vor Hærs sandsynlige Underlegenhed vil fordrø. Jeg haaber derfor, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) vil overveie i sit Sind de Betragtninger, jeg her har tilladt mig at fremsætte for ham, — og jeg kan dermed være færdig med de Udtalelser, der ere komne frem fra det ærede Medlem angaaende selve Forsvarsplanen.

Jeg vil endnu kun gjerne omtale nogle enkelte Punkter i selve det foreliggende Hærløvsforflag; men af Hensyn til de Betragtninger, jeg har fremsat tidligere, skal jeg indskrænke mig til kun at omtale saadanne Punkter, som jeg gerne vilde henstille til Overveielse af det ærede Udvalg, eller som det er naturligt at fremsætte enkelte Bemærkninger om i Anledning af, hvad der er udtalt desangaaende i de foregaaende Dage. Der er af ærede Medlemmer fremsat en Forundring over, at der i det nuværende Forflag er forlangt en Forøgelse af Fæstningsartilleriet, medens et saadant Forlangende ikke har været fremsat i tidligere Lovforflag. Jeg skal i den Henseende minde om, at saaledes forholder det sig dog ikke ganske. I det første Hærløvsforflag, der blev forelagt i 1873, var der fremsat et lignende Forlangende som det, der her er Tale om; men ganske vist var det knyttet til en Bevilling, som man forudsatte vilde blive givet, til Befæstningens Udlæg foran Kjøbenhavn. I de mellemliggende Hærløvsforflag har der ganske vist ikke været fremsat noget Forlangende desangaaende; men, naar vi se hen til den Omstændighed, at der jo overhovedet ved dette Lovforflag forlanges en meget betydelig Forøgelse i Befæstningsmændenes Antal, og at det derfor ikke vil være muligt strax at kunne stride til en Udvidelse af Kadret paa alle Steder, vilde det jo være rimeligst først at sikkre Linie- og Reserveraafdelingerne; der vil derfor ogsaa efter dette Lovforflag hengaa nogle Aar, inden man vil være istand til at oprette disse nye